

**DIUMENGE QUART
DE QUARESMA**

LECTURA PRIMERA

David és ungit rei d'Israel

Lectura del primer llibre de Samuel

16, 1 b.6-7.10-13

En aquells dies,

el Senyor digué a Samuel:

- «Ompli d'oli el corn i ves-te'n.
T'envie a casa de Jessé, el betlemita:
entre els seus fills veig el qui jo vull com a rei.»

Quan arribà, va veure Eliab i pensà:

«Segur que el Senyor ja té davant d'ell el seu ungit.»

Però el Senyor digué a Samuel:

- «No et fixes en el seu aspecte
ni en l'alçada de la seua talla. L'he descartat.
Allò que l'home veu no és allò que val;
l'home veu només l'aspecte exterior,
però Déu veu el fons del cor.»

Jessé va fer passar davant de Samuel

els set primers dels seus fills,
però Samuel li digué:

- «D'eixos set, el Senyor no en tria cap.»

I Samuel afegí:

- «¿No queda cap altre fill?»

Jessé respongué:

- «Encara queda el més menut: està pasturant el ramat.»

Samuel li digué:

- «Aneu a buscar-lo. No ens posarem a taula fins que no estiga ací.»

Jessé feu que anaren a buscar-lo.

Tenia el cabell roig i els ulls bonics;
tot ell feia goig de veure.

El Senyor digué a Samuel:

- «Ungix-lo, que és ell.»

Samuel prengué el corn de l'oli,

el va ungir enmig dels seus germans,
i des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de David.

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

23 (22), 1-3.4.5.6 (R.: 1)

R. El Senyor és el meu pastor: no em falta res.

El Senyor és el meu pastor:
no em falta res.
Em fa descansar en prats deliciosos;
em porta al repòs vora l'aigua,
i allí em retorna les forces.

R. El Senyor és el meu pastor: no em falta res.

Em guia per camins segurs,
per amor del seu nom;
ni que passe per la vall tenebrosa,
no tinc por de cap mal.
Vós esteu a la meua vora:
la vostra vara de pastor
m'asserena i em conforta.

R. El Senyor és el meu pastor: no em falta res.

Davant de mi pareu taula vós mateix
enfront dels meus enemics;
ungiu el meu cap amb perfums,
ompliu fins a la vora la meua copa.

R. El Senyor és el meu pastor: no em falta res.

Ausades que la vostra bondat i el vostre amor
m'acompanyen tota la vida.
I viuré anys i més anys
en la casa del Senyor.

R. El Senyor és el meu pastor: no em falta res.

LECTURA SEGONA

Ressuscita d'entre els morts i Crist t'illuminarà

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

5, 8-14

Germans:

En un altre temps vosaltres éreu fosc,
però ara que esteu en el Senyor sou llum.
Viviu com a fills de la llum
perquè els fruits de la llum són bondat, justícia i veritat.
Mireu bé quines coses agraden al Senyor
i no col·laboreu en les obres estèrils dels qui són fosc,
sinó denuncieu-les,
perquè allò que fan d'amagat
fins i tot ens avergonyiria de dir-ho.
Però tot allò que la llum ha denunciat
queda clarament visible,
ja que les coses són clares i visibles quan són llum.
Per això es diu:
«Desperta't, tu que dorms,
ressuscita d'entre els morts
i Crist t'illuminarà.»

Paraula de Déu.

VERS ABANS DE L'EVANGELI

Jo 8, 12b

Jo soc la llum del món, diu el Senyor;
qui em segueixca tindrà la llum de la vida.

EVANGELI

Anà a Siloé, es llavà i quan tornà s'hi veia

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

9, 1-41

En aquell temps,

Jesús, mentres passava, va veure un cego de naixement.

Els deixebles li preguntaren:

— «Rabí, ¿qui va pecar perquè nasquera cego, ell o els seus pares?»

Jesús contestà:

— «Ni ell ni els seus pares van pecar; és a fi que es revelen en ell les obres de Déu. Mentres és de dia, jo he de fer les obres del qui m'ha enviat. La nit s'acosta i no podrà fer-les ningú. Mentres estic en el món, soc la llum del món.»

Dit això, va escopir en terra,

feu amb la saliva un poc de fang,

l'estengué sobre els ulls del cego i li digué:

— «Ves a llavar-te a la piscina de Siloé.»

Eixe nom significa 'Enviat'.

Ell hi anà, es llavà i, quan tornà, s'hi veia.

La gent del veïnat

i els qui l'havien vist sempre captant deien:

— «¿No és aquell home que véiem assentat captant?»

Uns responien:

— «Sí que és ell.»

Altres deien:

— «No és ell, però és u que se li sembla.»

Ell digué:

— «Sí que ho soc.»

Llavors li preguntaren:

— «¿Com se t'han obert els ulls?»

Ell contestà:

— «Aquell home que es diu Jesús va fer un poc de fang,

me'l va estendre sobre els ulls i em va dir
que anara a llavar-me a Siloé.
Hi he anat i, en llavar-me, ja m'hi veia.»

Li digueren:

— «¿On està?»

Respongué:

— «No ho sé.»

Dugueren als fariseus l'home que abans era cego.

El dia que Jesús havia fet el fang i li havia obert els ulls
era dissabte, dia de repòs.

També els fariseus li preguntaren com havia arribat a recuperar la vista.

Ell els digué:

— «M'ha estés fang sobre els ulls, m'he llavat, i ara m'hi veig.»

Alguns dels fariseus deien:

— «Eixe home que no guarda el repòs del dissabte
no pot ser de Déu.»

Però altres responien:

— «¿Com és possible que un pecador faci tals signes prodigiosos?»

I es dividiren entre ells.

Es dirigiren al cego una altra vegada i li digueren:

— «I tu, ¿què en dius d'aquell que t'ha obert els ulls?»

Ell contestà:

— «Que és un profeta.»

Els jueus no volien creure que aquell home haguera estat cego
i ara s'hi poguera veure,
fins que van cridar els seus pares per a dir-los:

— «¿Este és el vostre fill que, segons vosaltres, va nàixer cego?
¿Com és, per tant, que ara s'hi veu?»

Els seus pares respongueren:

— «Nosaltres sabem de veritat que este és el nostre fill,
i que va nàixer cego.
Però com és que ara s'hi veu
i qui li ha obert els ulls, nosaltres no ho sabem.
Això, ho heu de preguntar a ell;
ja és prou gran per a donar raó del que li ha passat.»

Els seus pares van respondre així perquè tenien por dels jueus,
que ja llavors havien acordat excloure de la sinagoga
tot aquell que reconeguera que Jesús era el Messies;

per això digueren que el seu fill
ja era prou gran i que l'interrogaren a ell mateix.

Llavors cridaren una altra vegada aquell home
que havia estat cego i li digueren:

— «Dona glòria a Déu i reconeix la veritat:
Nosaltres sabem que eixe home és un pecador.»

Ell contestà:

— «Si és pecador, no ho sé.
Només sé una cosa: jo, que era cego, ara m'hi veig.»

Els insistiren:

— «Digues què t'ha fet per a obrir-te els ulls.»

Respongué:

— «Ja vos ho he dit i no n'heu fet cas.
¿Per què voleu sentir-ho una altra vegada?
¿És que també voleu fer-vos seguidors d'ell?»

Li contestaren increpant-lo:

— «Ets tu qui t'has fet seguidor d'ell.
Nosaltres som seguidors de Moisès.
De Moisès, sabem que Déu li va parlar,
però d'eixe, no sabem ni d'on és.»

L'home els contestà:

— «Justament això és el que em desconcerta:
vosaltres no sabeu d'on és,
però a mi m'ha obert els ulls.
Tots sabem que Déu no escolta els pecadors,
sinó els qui són piadosos i complixen la seua voluntat.
Des que el món existix, no s'ha sentit dir mai
que ningú haja obert els ulls a un cego de naixement.
Si ell no vinguera de Déu,
no tindria poder per a fer res.»

Li respongueren:

— «¿Tot tu vas nàixer en pecat i ens vols donar lliçons?»

I el van excloure de la sinagoga.

Jesús va sentir dir que l'havien exclòs de la sinagoga
i, quan se'l trobà, li digué:

— «¿Creus en el Fill de l'home?»

Ell respongué:

— «I ¿qui és, Senyor, perquè puga creure?»

Jesús li diu:

— «Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu.»

Li diu ell:

— «Hi crec, Senyor.»

I l'adorà.

Jesús afegí:

— «Jo he vingut a este món per fer un juí:
perquè els qui no s'hi veuen, que s'hi vegem,
i els qui s'hi veuen, que es tornen cegos.»

Ho van sentir alguns dels fariseus que estaven amb ell
i li digueren:

— «¿Així voleu dir que nosaltres també som cegos?»

Jesús els contestà:

— «Si ho fóreu, no tindríeu culpa,
però vosaltres mateixos reconeixeu que vos hi veieu;
per tant, la vostra culpa no té cap excusa.»

Paraula del Senyor.

O bé, més breu:

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

9, 1.6-9.13-17.34-38

En aquell temps,

Jesús, mentres passava, va veure un cego de naixement.

Va escopir en terra,

feu amb la saliva un poc de fang,

l'estengué sobre els ulls del cego i li digué:

— «Ves a llavar-te a la piscina de Siloé.»

Eixe nom significa 'Enviat'.

Ell hi anà, es llavà i, quan tornà, s'hi veia.

La gent del veïnat

i els qui l'havien vist sempre captant deien:

— «¿No és aquell home que véiem assentat captant?»

Uns responien:

— «Sí que és ell.»

Altres deien:

— «No és ell, però és u que se li sembla.»

Ell digué:

— «Sí que ho soc.»

Dugueren als fariseus l'home que abans era cego.

El dia que Jesús havia fet el fang i li havia obert els ulls
era dissabte, dia de repòs.

També els fariseus li preguntaren com havia arribat a recuperar la vista.

Ell els digué:

— «M'ha estés fang sobre els ulls, m'he llavat, i ara m'hi veig.»

Alguns dels fariseus deien:

— «Eixe home que no guarda el repòs del dissabte
no pot ser de Déu.»

Però altres responien:

— «¿Com és possible que un pecador faça tals signes prodigiosos?»

I es dividiren entre ells.

Es dirigiren al cego una altra vegada i li digueren:

— «I tu, ¿què en dius d'aquell que t'ha obert els ulls?»

Ell contestà:

— «Que és un profeta.»

Li respongueren:

— «¿Tot tu vas nàixer en pecat i ens vols donar lliçons?»

I el van excloure de la sinagoga.

Jesús va sentir dir que l'havien exclòs de la sinagoga
i, quan se'l trobà, li digué:

— «¿Creus en el Fill de l'home?»

Ell respongué:

— «I ¿qui és, Senyor, perquè puga creure?»

Jesús li diu:

— «Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu.»

Li diu ell:

— «Hi crec, Senyor.»

I l'adorà.